

de València, en el qual, a través de l'anàlisi combinada d'antroponímia i microtoponímia, estudia la provinença geogràfica dels primers pobladors cristians.

Darrerament, ha iniciat una quarta línia de recerca, relativa als sistemes de regadiu medievals valencians.

En vint anys de treball incessant, ha publicat vuit llibres, més de vuitanta articles en revistes especialitzades i ha participat en una quarantena de congressos. Membre del consell de redacció de la *Revista d'Història Medieval* i del consell assessor de la revista *Mi llars. Espai i Història*. Actualment, és un dels principals especialistes en la baixa edat mitjana del País Valencià i un dels principals interlocutors dels medievalistes de Catalunya i de les Illes a València.

Resum del text llegit pel senyor Antoni Riera i Melis en el Ple del dia 22 d'octubre de 2001

Tomàs de Montagut Estragués

Nascut l'any 1952 a Campelles (Vall de Ribes). Es llicencià en dret el 1975 i en filosofia i lletres (secció d'història medieval) el 1977 a la Universitat de Barcelona.

Va ampliar la seva formació acadèmica amb cursos sobre dret comparat a Estrasburg i a Itàlia. Inicià la seva carrera docent a la Càtedra d'Història del Dret del doctor Josep M. Font i Rius, membre de l'Institut d'Estudis Catalans, primer com a professor ajudant (1976), després com a professor adjunt (1982) i, finalment, com a professor titular. Va guanyar per oposició la Càtedra d'Història del Dret de la Universitat de Santiago de Compostel·la (1991) i per concurs de mèrits la de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona (1993), on, actualment, és catedràtic d'Història del Dret i de les Institucions.

Les seves línies d'investigació, dins de les quals s'inclouen la majoria de publicacions, d'activitats de recerca i tesis dirigides, són: la història de les institucions polítiques i financeres de Catalunya i de la Corona d'Aragó; la història de la recepció del *ius com-*

mune a Catalunya, i la història dels juristes catalans i de les seves doctrines. Quant a aquesta darrera línia de recerca, cal destacar l'estudi introductori a la reedició feta a Madrid (1998) de la *Pràctica, forma i estil de celebrar Corts Generals de Catalunya*, del jurista Lluís de Peguera. És la primera vegada que el Centro de Estudios Políticos y Constitucionales publica íntegrament en llengua catalana un número de la col·lecció «Clásicos del Pensamiento Político».

Cal esmentar els seus notables treballs sobre dret privat en matèria de successions i altres aspectes de la història del dret català: els *Usatges de Barcelona*, les compilacions del dret general de Catalunya o el *Llibre del consolat de mar*.

Ha contribuït també a l'elaboració de materials didàctics universitaris, que tenen en compte les noves tecnologies; ha coordinat els mòduls de la Universitat Oberta de Catalunya, redactats conjuntament amb altres historiadors del dret, sobre *Història del dret espanyol* (1998) i sobre *Història del dret català, penal, processal i privat* (2001), que constitueixen les primeres obres de conjunt escrites originàriament en català sobre aquestes matèries. Ha dirigit l'elaboració d'excel·lents tesis doctorals.

Resum del text llegit per la senyora M. Teresa Ferrer i Mallol en el Ple del dia 22 d'octubre de 2001

181

EL PLE

Eva Serra i Puig

Nascuda a Barcelona el 1942. És filla de l'arqueòleg Josep de C. Serra i Ràfols, que va ser membre de l'IEC. És una de les principals personalitats investigadores de la història política i social de Catalunya del segle XVII i de les relacions de producció agràries entre final del segle XV i el segle XVIII. Es doctorà en història amb la màxima qualificació per la Universitat de Barcelona el 1978 i obtingué el premi extraordinari de doctorat. Des del 1970, ha exercit la docència universitària, primer a la Universitat Autònoma de Barcelona, després a la Universitat de Barcelona, du-